

Per tot això, la Llei que s'aprova facilita l'ús normal de les diferents llengües de l'Estat espanyol i l'obtenció d'un estatut jurídic que respecti la seva riquesa idiomàtica.

Així mateix, i per les mateixes raons, la Llei permet regularitzar ortogràficament els cognoms quan la forma inscrita en el Registre no s'adequa a la gramàtica i la fonètica de la llengua espanyola corresponent.

Pel que fa a la resta, aquesta Llei es completa amb una disposició transitòria que preveu el supòsit d'existència de fills menors d'edat en el moment de l'entrada en vigor de la Llei. L'alteració de l'ordre dels cognoms se subordina a l'audiència necessària, si tenen prou enteniment.

Article primer.

L'article 109 del Codi Civil queda redactat en els termes següents:

«La filiació determina els cognoms d'acord amb el que disposa la Llei.

Si la filiació està determinada per les dues línies, el pare i la mare, de comú acord, poden decidir l'ordre de transmissió del seu primer cognom respectiu, abans de la inscripció registral. Si no s'exercita aquesta opció, regeix el que disposa la Llei.

L'ordre de cognoms inscrit per al fill més gran regeix en les inscripcions de naixement posteriors dels seus germans del mateix vincle.

El fill, en arribar a la majoria d'edat, pot sol·licitar que s'alteri l'ordre dels cognoms.»

Article segon.

L'article 54 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, queda redactat en els termes següents:

«En la inscripció s'ha d'expressar el nom que es dona al nascut, si bé no es pot consignar més d'un nom compost, ni més de dos de simples.

Queden prohibits els noms que objectivament perjudiquin la persona, així com els diminutius o les variants familiars i col·loquials que no hagin assolit substantivitat, els que facin confusa la identificació i els que en conjunt indueixin a error pel que fa al sexe.

No es pot imposar al nascut un nom que tingui un dels seus germans, llevat que sigui mort, ni tampoc la seva traducció usual a una altra llengua.

A petició de l'interessat o del seu representant legal, l'encarregat del Registre li ha de substituir el nom propi pel seu equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües espanyoles.»

Article tercer.

L'article 55 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, queda redactat en els termes següents:

«La filiació determina els cognoms.

En els supòsits de naixement amb una sola filiació reconeguda, aquesta determina els cognoms, i el progenitor que reconegui la seva condició pot determinar, en el moment de la inscripció, l'ordre dels cognoms.

L'ordre dels cognoms establert per a la primera inscripció de naixement determina l'ordre per a la inscripció dels naixements posteriors amb idèntica filiació.

Assolida la majoria d'edat, es pot sol·licitar l'alteració de l'ordre dels cognoms.

L'encarregat del Registre ha d'imposar un nom i uns cognoms d'ús corrent al nascut la filiació del qual no els pugui determinar.

L'encarregat del Registre, a petició de l'interessat o del seu representant legal, ha de procedir a regularitzar ortogràficament els cognoms quan la forma inscrita en el Registre no s'adeqüi a la gramàtica i a la fonètica de la llengua espanyola corresponent.»

Article quart.

S'afegeix una disposició addicional segona a la Llei del Registre Civil, amb el text següent:

«En totes les peticions i tots els expedients relatius a la nacionalitat i al nom i als cognoms, les sol·licituds dels interessats no es poden entendre estimades per silenci administratiu.»

Disposició transitòria única.

Si en el moment d'entrar en vigor aquesta Llei els pares tenen fills menors d'edat d'un mateix vincle, poden decidir, de comú acord, l'anteposició del cognom matern per a tots els germans. Ara bé, si els fills tenen prou enteniment, l'alteració de l'ordre dels cognoms dels menors d'edat requereix l'aprovació en expedient registral, en el qual els fills han de ser escoltats d'acord amb l'article 9 de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener.

Disposició derogatòria única.

Queda derogat l'article segon de la Llei 17/1977, de 4 de gener, sobre reforma de l'article 54 de la Llei del Registre Civil. Així mateix, queden derogades totes les disposicions generals que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final única.

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». Dins del termini indicat, el Govern ha de procedir a modificar el Reglament del Registre Civil en el que sigui necessari per adequar-lo al que preveu aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 5 de novembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21570 REIAL DECRET LLEI 18/1999, de 5 de novembre, pel qual es concedeixen crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit per un import total de 27.156.252.160 pessetes, per atendre obligacions derivades de despeses d'inversió del Ministeri de Foment, i s'adopten mesures urgents referents a la reducció de les tarifes de les autopistes de peatge. («BOE» 266, de 6-11-1999, i «BOE» 271, de 12-11-1999.)

Aquest Reial decret llei té com a objecte la concessió de crèdits extraordinaris i suplementos de crèdit, per un import total de 27.156.252.160 pessetes, per atendre obligacions derivades de despeses d'inversió del Ministeri de Foment la satisfacció de les quals no es pot demorar a exercicis futurs.

D'una banda, és imprescindible atendre el pagament de diverses obligacions generades en exercicis anteriors, que no van tenir crèdit en l'exercici en què es van generar, i amb aquesta finalitat s'han de concedir els crèdits extraordinaris oportuns per un import total de 9.342.252.160 pessetes.

D'altra banda, cal concedir també un suplement de crèdit de 17.814.000.000 de pessetes, per satisfer l'import de les expropiacions i els serveis de l'Eix Transversal de Catalunya, obra viària declarada d'interès general per la disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 65/1997, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1998.

La necessitat extraordinària i urgent de la concessió d'aquests crèdits deriva, d'una banda, del fet que la demora en exercicis anteriors suposaria un perjudici greu per als creditors i del fet que la mateixa dinàmica pressupostària exigeix que no se n'endarrereixi l'aplicació a pressupost; i, d'altra banda, de la necessitat d'atorgar la cobertura creditícia imprescindible a les obligacions generades en els exercicis esmentats, d'acord amb el que estableix l'article 63 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, segons la redacció que en fa la Llei 11/1996, de 27 de desembre, de mesures de disciplina pressupostària.

D'altra banda, és imprescindible concloure l'operació que, després de la declaració d'interès general que va fer la disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 65/1997, va ser coberta en part mitjançant el Reial decret llei 12/1998, de 18 de setembre, relativa a l'Eix Transversal de Catalunya, consignant l'import relatiu al cost dels terrenys i dels serveis afectats, per consolidar aquesta condició que és indispensable per procedir al desdoblament i la transformació futura en autovia amb les característiques pròpies de la Xarxa d'Autovies de l'Estat.

Així mateix, aquest Reial decret llei s'estén a l'adopció de certes mesures referents a la forma d'execució de la rebaixa de les tarifes de les autopistes de peatge que preveu l'article 8 del Reial decret llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència. La necessitat extraordinària i urgent d'adoptar aquestes mesures deriva de l'exigència de la seva aplicació immediata, per tal que no s'endarrereixi la producció dels efectes econòmics a què van dirigides respecte de la reducció de les tarifes abonades pels usuaris de les autopistes de peatge, amb l'efecte antiinflacionista subsegüent.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i del ministre de Foment, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 5 de novembre de 1999,

DISPOSO:

Article 1. *Concessió de crèdits extraordinaris para atendre obligacions generades en exercicis anteriors.*

U. Per atendre obligacions generades en exercicis anteriors, derivades de liquidacions, interessos de demora i expropiacions, corresponents a obres d'infraestructura del transport ferroviari, es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost vigent de la secció 17, «Ministeri de Foment», servei 20 «Secretaria d'Estat d'Infraestructures i Transports», programa 513A «Infraestructura del transport ferroviari», article 60 «Inversió nova en infraestructures i béns destinats a l'ús general», concepte 603 «Per atendre obligacions generades en els exercicis de 1997 i 1998», per un import de 1.716.096.580 pessetes.

Dos. Per atendre obligacions generades el 1997, derivades d'expedients d'expropiacions, modificació de serveis i interessos de demora corresponents a obres d'infraestructures de carreteres, es concedeix un crèdit extraordinari al pressupost vigent de la secció 17, «Ministeri de Foment», servei 38 «Direcció General de Carre-

teres», programa 513.D «Creació d'infraestructures de carreteres», article 60 «Inversió nova en infraestructures i béns destinats a l'ús general», concepte 608 «Per atendre obligacions generades en l'exercici de 1997», per un import de 7.626.155.580 pessetes.

Article 2. *Concessió d'un suplement de crèdit per atendre el pagament de l'import de les expropiacions i els serveis de l'Eix Transversal de Catalunya.*

Per atendre el pagament de l'import de les expropiacions i els serveis de l'Eix Transversal de Catalunya, declarat d'interès general per la disposició addicional vint-i-sisena de la Llei 65/1997, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1998, es concedeix un suplement de crèdit al pressupost vigent de la secció 17 «Ministeri de Foment», servei 38 «Direcció General de Carreteres», programa 513D «Creació d'infraestructures de carreteres», capítol 6 «Inversions reals», article 60 «Inversió nova en infraestructures i béns destinats a l'ús general», concepte 601 «Altres», per un import de 17.814.000.000 de pessetes.

Article 3. *Execució de la mesura de rebaixa de les tarifes de les autopistes de peatge que preveu l'article 8 del Reial decret llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència.*

U. Les administracions públiques concedents de les autopistes de peatge poden executar la mesura que preveu l'article 8 del Reial decret llei 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència, mitjançant rebaxes selectives i no lineals de les tarifes satisfetes pels usuaris en cada una de les concessions i els trams de les autopistes que són competència seva, per tal d'aprofundir en el procés d'homogeneïtzació tarifària. En tot cas, la rebaixa ponderada per ingressos de peatge de les tarifes aplicables respecte del conjunt de concessionaris i trams de les autopistes de competència de cada Administració pública concedent ha de ser del 7 per 100 respecte de les que estaven en vigor anteriorment.

Dos. La previsió que conté l'apartat anterior és aplicable des del mateix moment en què hagi començat o comenci a executar-se la mesura de rebaixa de tarifes de peatge que preveu l'article 8 del Reial decret llei 6/1999, incloent-hi, si s'escau, les reduccions corresponents a l'exercici de 1999.

Article 4. *Finançament dels crèdits extraordinaris i dels suplementes de crèdit.*

Els crèdits extraordinaris i els suplementes de crèdit que es concedeixen en els articles 1 i 2 d'aquest Reial decret llei s'han de finançar amb deute públic, d'acord amb el que disposa l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 5 de novembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 271, de 12 de novembre de 1999.)